

Kolarze — uczestnicy tegorocznego Tour de Pologne, którzy ukończyli Wyścig. U góry od lewej ku prawej (wg klasyfikacji końcowej): 1. Wójcik, 2. Pietraszek, 3. Wrzesiński, 4. Rzesiński, 5. Vaherka (CSR), 6. Vidvala (Szwecja), 7. Mad. Wągrzy, 8. Rydmark (Szwecja), 9. Węglen, 10. Złoty, 11. Wroński, 12. Bukowski, 13. Łazarski, 14. Siniarski, 15. Pablicki (CSR), 16. Paprocki, 17. Wójcik, 18. Wójcik, 19. Królowski, 20. Złoty, 21. Starzyński, 22. Bański, 23. Komarnecki, 24. Terpowski, 25. Głucha, 26. Janowski, 27. Lipiński, 28. Pęga, 29. Turon.

W. Korycki Po zakończeniu wyścigu Bilans „Tour de Pologne”

Wyścig dookoła Polski mamy już za sobą. Nadzieje wielu kolarzy nie ziszczyły się. Jedni musieli wycofać się, inni rajeli dalsze miejsca. Jak przedstawia się bilans sportowy i organizacyjny VII Tour de Pologne?

Zacznijmy od strony sportowej. Jedynym bodźcem niedem było, przy słabej stosunkowo konkurencji międzynarodowej, wprowadzenie klasyfikacji drużyn państwowych. Polacy byli przez swą liczebność silnie faworyzowani. Nałomniast przeprowadzenie wyścigu tylko indywidualnie i klubowo mogło dać lepszy wynik, a przecież Szwedzi czy Węgrzy mogliby być klasyczkami, jako zespół klubowy. Jeżeli jednak jesteśmy już przy drużynach państwowych — to trzeba podkreślić doskonałe zastawienie zespołów Polski, które zajęły miejsca w tabeli kolejniaków. Jakże mało numery, a więc Polska 1, II, i III.

Z zagranicznych gości najlepszym poziom reprezentacji Szwedzi, którzy zamponowali przede wszystkim wiodących w drużynie. Do chwili zakończenia jazdy zespołowej. Czas wyścigu ukończył tylko jeden z nich, a reszta drużyny zagranicznej byli dobrze przygotowani, ale o klasie odpowiadali tak Polakom jak i Szwedom. Węgrzy nie mieli dość siły na ukończenie wyścigu. Jedynym dobrym zawodnikiem w ich zespole był Mudi, który też jako jedyny Węgier dojechał do Warszawy.

Przejdźmy teraz do omówienia potyczekowych zawodników. Z zagranicznych najlepszy był Lew Walpin, Ole Persson, który mimo koalicji polskiej wygrał dwa etapy po bierzącej walce na finiszu. W dalszej kolejności należałoby postawić Rydmarka, Vidvala, Madię i Vaherkę, Czech zawsze przychodził do mety w pierwszej dziesiątce i doskonale wytrzymał mordercze tempo najwyższych i najlepszych etapów. Reszta zagranicznych kolarzy reprezentowała całkiem przeciętny poziom.

Z Polaków na pierwszy plan wysunął się Wójcik. Ma on przed sobą jeszcze dużą przyszłość. Wzrosty zwycięstwa stwarzają jedno głuche, że zawodnik ten ma najbardziej klasyczny styl jazdy kolarstwa. Trzeba przyznać, że jeździ z dużym zwycięstwem. Miał bodźce najmniej defektów i gum — ale to w nim nie umniejsza jego wartości. Pietraszekowi to groźny konkurent. Pietraszeki. Niestety jest zbyt mało opornawy, a wszystkie swoje niewygodzenia składa na karb „pecha”.

Wrzesiński potrafi wygrywać na finiszu. Niestety nie umie „rozciągnąć”. A taki wyścig można wygrać jeżeli chodzić nie się uciekać i idąc będzie przewagę kilku czy kilkunastu minut. Wtedy wystarczy przychodzić do mety na pozostałych

Tak zwartą grupę tworzyli nieraz zespółu na tegorocznym Tour de Pologne

Komisarz wyścigu dyr. Kobus: »Organizacja była na piątkę«

„Tour de Pologne” skończył się. Zwracamy się do dyr. Kobusa, który był komisarzem wyścigu, o podzielenie się z czytelnikami „Sportu i Wczasów” wrażeniami z Wyścigu.

— Jak Pan ocenia Wyścig dookoła Polski ze strony organizacyjnej na potyczkowych etapach?

— Delikatny „Czytelnik” zdajeł opoznani na piątkę. Jestem zadowolony z organizacji. Jestem zadowolony z organizacji. Jestem zadowolony z organizacji.

niej zorganizowany etap — byłbym na kłopot, gdyż nie widzę kogo można by wyrzucić.

— A jeżeli chodzi o stronę sportową?

— Bilans sportowy „Tour de Pologne” jest również dodatni, jakkolwiek na 71 zawodników, którzy ujęchali z Warszawą wyścig ukończył tylko 30. Ale wbrew temu co pisał „Sport” odpowiadając tak dużo kolarzy nie na skutek przemęczenia a z innych przyczyn.

Je pierwsze ukończenie zawodników wycofanych, było zbyt słabe na

etapach w czelówce. Wyższymi wsi i Zakrocymie i Papiem. Wsi użylby na najwyższe umienie za ambicje, dzięki której ukończył wyścig mimo bolesnych kontuzji i zarysków.

Rzesiński wygrał jeden etap ale w pierwszej połowie wyścigu miał się wyrzucić. Napierali sprawili Łodzi przykra niespodzianka, wyrzucając etap Częstochowa — Łódź.

Jeżeli chodzi o młode talenty to w Tour de Pologne odkryty został bardzo ambitny Królowski — największy pedewiec tegorocznego wyścigu. Poni tym coraz bardziej krystalizuje się forma Bukowskiego i Nowosza.

Nie można pominąć milczącym trojki starych zawodników: Starzyńskiego, Lipińskiego i Terpowskiego, którzy ukończyli wyścig w dobrej formie.

To byłoby krótkie omówienie spraw sportowych. Organizacja stała na bardzo dobrym poziomie. Jedyną było w bród, kwesty dobre i czyste, lażni czekała zawsze na zawodników, trasa obstawiona doświadczona. O niczymkolwiek niezgodnie nie warto nawet wspominać, gdyż były one zawsze szybko usuwane.

Osobne etowy należą się komitacji wojewódzkiej. Pracowała ona doskonale przede wszystkim dzięki pp. Pryszkietemu, Cieliskowi i Wisk-

Komisarz wyścigu dyr. Kobus

Komisja sędziowska działała bardzo sprawnie podczas całego wyścigu. Na zdjęciu widzimy go przy obliczaniu wyników po zakończeniu etapu w Krakowie. Pierwszą od prawej legowitą organizator Tour de Pologne i jego komisarz, dyr. Kobus.

„Złoty kolo” — zwyciężył Pietraszekiemu na starcie w Krakowie gen. Fot. Ch. Dąbka

(Ciąg dalszy na str. 6)

Pien